

Æbeltoft ikke kom ind paa — det ligger i, at det ærede Medlem for Thisted er ældre og mere interesseret i Sagens Resultat end det ærede Medlem for Æbeltoft —, saa er i hvert Fald det spildt, at det gunstige Tidspunkt, som vi i Øjeblikket havde, og som Konseilspræsidenten gentagne Gange har talt om og fremhævet, da han forelagde Sagen i Landstinget, tabt. Men det var under den Forudsætning, at vi fra Socialdemokratiets Side gik med til overhovedet at forsøge Grundlovsændringens Vej. Vi sagde: Vi ville have Grundloven opfyldt, men Regeringen modsatte sig det og de andre Partier ogsaa undtagen det radikale Venstre, og Konseilspræsidenten sagde, at hans Vej var bedre og indeholdt næsten ingen Vanskelighed. Hvis ærede Medlemmer ville læse efter, hvad Konseilspræsidenten sagde i Fjor og tænke over, hvad han nu har sagt, ville de se den overordentlige Modsætning. Det findes Sp. 4696, hvor Konseilspræsidenten siger: Grundlovsforandringens Vej er overordentlig let, jeg tror slet ikke, at det Spørgsmaal — nemlig om Opløsningen — bliver et Spørgsmaal, der volder Vanskelighed ved Sagens Løsning. For et Aar siden sagde Konseilspræsidenten ganske naivt og troskyldigt, at det bliver slet ikke et Spørgsmaal, der volder Vanskelighed, men Stillingen er i dette Øjeblik den, at paa dette Spørgsmaal er Sagen strandet, i hvert Fald foreløbig. Nu ser jeg ikke, hvad det ærede Medlem for Æbeltoft vil vinde ved, at Sagen kommer frem til næste Samling; thi hvorfor skulde Konseilspræsidenten svare anderledes, end han har svaret i Aar? Vil Konseilspræsidenten love os, at han, naar Sagen kommer for i næste Samling, vil give et andet mere fyldestgørende eller for de frikonservative ufyldstgørende, bestemt Svar paa, hvad han ikke vilde svare bestemt paa i Aar? Hvis han vil love det, bliver der Rimelighed for at komme videre i Sagen, selv om de frikonservative sige: Vi gaa ikke med, thi hvis Regeringen saa skrider til en Kampopløsning af Landstinget, har han jo sagt, hvorledes han vil stille sig til de kongevalgtes Opløsning, men jeg ser dog ikke, hvorfor Konseilspræsidenten skulde udtale sig anderledes til næste Aar end i Aar. I hvert Fald er der spildt et Aar og i Virkeligheden mere, efter al Sandsynlighed en Valgperiode. Skulde der vise sig Mulighed for at faa gennemført en Grundlovsændring til næste Aar efter Valgene, maa man skyde det ud, til vi alligevel skulde have almindelige Valg. Der

er altsaa spildt adskillige Aar, men her staar i dette Øjeblik en Befolkning i Landet, der har en grundlovmæssig Ret til en retfærdigere Valgkredsfordeling, og Opfyldelsen af denne Ret skydes atter ud, hvilket vi beklage i højeste Grad. Derfor kræve vi nu Grundlovens Opfyldelse, og derfor ville vi gaa ud til Vælgerne og bede dem kun at støtte de Mænd, som ville stemme for, at Grundlovens rene og klare Bud bliver opfyldt. Det kan ske uden Rigsdagens Opløsning, og det er derfor det hurtigste, og det har vist sig at være den mest farbare Vej.

Det ærede Medlem for Thisted, som kom ind paa Spørgsmaalet om Grundlovsændringen her i Tinget, skal jeg ikke svare, det maatte nærmest blive Ordføreren, det ærede Medlem for Viborg (Sveistrup), der maatte svare, hvis han overhovedet anser det for Umagen værd. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, men kun sige, at naar han erklærede, at Befolkningstætheden er et Begreb, der ikke med Rette kunde indføres i en Grundlov, ligger efter min Mening deri kun en Fortolkning af Ordet „omtrent“. Grundlovsændringen siger: Valgkredsene skulle i Henseende til Indbyggertallet være omtrent lige store. Det er den principale Bestemmelse, det er det afgørende. Men der staar „omtrent“, og dette „omtrent“ er saa nærmere fortolket. Det er sket paa Grundlag af den nugældende Grundlovspraksis. Det gjorde man allerede i 1848 og siden i 1866. Man har fortolket det paa en vis Maade, hvorved man bl. a. tog Hensyn til, meget betydeligt Hensyn til Befolkningstætheden. Nu sætte vi denne Fortolkning i System, fortolke „omtrent“ paa den Maade i Overensstemmelse med tidligere Praksis, men der er en ganske bestemt Begrænsning, nemlig den, der er given i Indenrigsministerens Skrivelse. For øvrigt har ogsaa det ærede Medlems Kollega, det ærede Medlem for Frederiksberg (Ellinger), sagt, at hvad selve Realiteten angik, at København fik 3 Kredse færre og Jylland 3 Kredse mere, vilde han ikke gøre Modstand, saa skulde han for den Sags Skyld ikke gøre Vrøvl. Han vilde kun ikke have det gennemført ved en Grundlovsændring. Det ærede Medlem for Frederiksberg har altsaa erklæret, at hvad selve Realiteten angik, vilde han ikke sætte sig derimod.

Det ærede Medlem for Thisted var her i Uoverensstemmelse med sit Partis Ordfører i denne Vinter, men han kom dernæst i meget skarp Uoverensstemmelse —